

[Damsgaard.]

jeg konstaterede, at den højtærede minister bekræftede, at også han opfattede det forlig, der blev sluttet her i folketinget, sådan, at det var en forudsætning, at Kristeligt dansk Fællesforbund og dets medlemmer også rent fagforeningsmæssigt skulle ligestilles med andre faglige organisationer. Det er det, der ikke er sket.

Det konkrete spørgsmål om Brobyværk Tæppefabrik som udløber af Læsøblokaden, som 14 andre virksomheder også er berørt af, er nu, som det er nævnt, indbragt for domstolene til afgørelse. Jeg er tilfreds med, at den højtærede justitsminister også har hørt dette, fordi der i sognene på Sydlyn er skabt megen uro og også megen harme over, at der kan gå så mange måneder og ske det, der sker, uden at der virkelig er grebet ind. Det principielle, hvorvidt retten til arbejde respekteres, uanset i hvilken forening man står; ja, selvom man ingen forening står i, det er jo noget andet, men jeg har i og for sig også særlig ønsket at rejse spørgsmålet på det principielle grundlag, fordi det forekommer mig helt urimeligt, at vi her i landet, hvor vi taler så meget om frihed, og også i denne sal taler meget om frihed.... (*Rasmus Hansen*: Hvor er det modigt, at angribe når der ikke kan svares!) ikke har lov til at arbejde, at skaffe sit udkomme, uden at man skal stå i en ganske bestemt fagforening.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (*Arnth Jensen*): Det næste spørgsmål er stillet af det ærede medlem hr. Carsten Raft, som imidlertid har meddelt mig, at han ønsker at tage det tilbage.

Spørgsmålet er dermed bortfaldet.

Af *Petra Petersen* til ministeren for handel, industri og søfart.

Hvad agter handelsministeren at foretage sig for at forhindre den voldsomme hamstring, der for tiden finder sted?

Petra Petersen: Jeg formoder, at den højtærede handelsminister ikke kan være uvidende om, at der hamstres i dag, som vi så det under den første og den anden verdenskrig. Den stigende krigsfare, priserne, der flyver opad hver dag, og ikke mindst omstillingen til krigsproduktion, hvilket betyder mangel på nødvendige varer, har fået hamstringen til at blomstre igen. Hamstringen omfatter mange forskellige varer, men det, der i øjeblikket er værst, er vel-

havernes opkøb af brændsel. Store dele af befolkningen har imidlertid ikke råd til at købe vinterens brændselsforbrug på en gang, de må købe ind fra dag til dag, mange køber kun en spand koks ad gangen. Det gælder ikke mindst de arbejdsløse, som ikke har fået brændselshjælp, det gælder de dårligst lønnede og de børnerige familier, og det gælder også dem, der får rente efter folkeforsørgsloven. I dag koster koks til at fyre en normal 2 værelses lejlighed op mindst 250 kr. mod 50 kr. før krigen. Under den sidste verdenskrigs brændselsmangel måtte mange spæde børn bukke under på grund af kulden i de hjem, der ikke havde varme. I dag er det de samme små hjem, der står uden varme, uden brændsel, og mange steder kan man ikke opdrive koks. Derfor har jeg stillet det spørgsmål til den højtærede handelsminister: Hvad agter handelsministeren at foretage sig for at forhindre den voldsomme hamstring, der for tiden finder sted?

Ministeren for handel, industri og søfart (*Weikop*): Jeg forstår det ærede medlem fru Petra Petersens spørgsmål således, at det fortrinsvis drejer sig om brændselsituationen, andre områder har det ærede medlem jo ikke påpeget, og jeg vil derfor nøjes med at give en kort redegørelse for den foreliggende brændselsituation. Jeg vil i denne forbindelse også med nogle få ord omtale kul, men det, det ærede medlem tænkte mest på går jeg ud fra, er koks, briketter o. lign.

Af kul havde vi pr. 1. januar lagerbeholdninger på ca. 700 000 t, og vi forventer i januar kvartal at få en import på 912 000 t, således at der ialt for januar kvartal skulle være til rådighed 1,6 mill. t. Heroverfor står behovet, og det andrager for dette kvartals vedkommende 1,1 mill. t. Selvom der naturligvis godt kan være foretaget noget større indkøb end normalt, og det har også været tilfældet for kullene tidligere, vil der, såvidt vi kan skønne, være nogenlunde rimelige lagre af kul ved januar kvartals udgang. Beholdningerne af kul er naturligvis ikke opgjort endnu pr. 1. februar, men da der i januar måned er indgået ca. 400 000 t, hvilket nogenlunde svarer til forbruget i december, hvor der også var store indkøb, nemlig 416 000 t, skønner vi, at beholdningerne pr. 1. februar antagelig vil være af samme størrelse som ved nytår. Så meget om kullene.

Af koks har der i efteråret været store tilførsler, at behovet har kunnet dækkes. Tilførslerne af koks og briketter har fra juni 1950 andraget 1 575 000 t, og hertil